

FAPTELE DUHULUI SFÂNT

Noi tocmai am avut un serviciu funerar în după-amiaza aceasta, iar mâine dimineață vom avea altul. După încheierea acestui serviciu, eu le-am spus fraților: „Haideți să mergem repede la biserică, pentru a nu pierde serviciul de acolo.”

Nu bănuiam că fratele Neville mă va invita să vorbesc puțin din Cuvânt, dar acum mă bucur pentru că am ocazia să vă salut din nou în Numele Domnului Isus, pentru bunătatea, dragostea și mila pe care a revărsat-o peste fiecare din noi și peste fratele păstor. Noi îi mulțumim cu recunoștință pentru aceasta.

Voi știți că fratele Neville este puțin deosebit de mulți dintre frații lucrători. Este adevărat? El renunță la slujba sa de la amvon ca să mă lase pe mine să vorbesc ori de câte ori vin aici. El spune: „Frate Bill...” apoi el nu mă întreabă dacă vreau să vorbesc, ci mă convinge să-o fac. Când vezi această dragoste, te simți de două ori bine venit. Această atitudine a lui mă face să mă simt foarte bine, și mă determină să nu-l refuz niciodată. Prin aceasta el este foarte amabil și plăcut.

Eu l-am auzit spunând că copilășul lui este puțin bolnav și vomită. Cred că și copilul fratelui Junior este puțin bolnav, căci l-am auzind tușind. Fiul tău tușește în spate, frate Junior? Sunt o mulțime de răceli și alte boli dar vom avea rugăciune pentru cei bolnavi peste puțin timp.

Acum, îmi voi începe citirea chiar de unde am rămas azi dimineață, adică din Fapte 4.

Vom începe citirea
din **Faptele Apostolilor** sau mai bine zis din Faptele făcute de Duhul
Sfânt prin apostoli, **capitolul 4.10**.

Vedeți? Noi numim întotdeauna această carte Faptele
apostolilor, dar în realitate ea nu este Faptele apostolilor, ci Faptele
Duhului Sfânt care lucra prin apostoli. Apostolii erau doar niște oameni și nu
puteau face nimic de la sine.

Voi îl cunoașteți pe
fratele Temple. Cu un timp în urmă el își tot căuta locul în biserică, și eu
i-am spus: „Frate Temple, tu ai putea face un lucru sau altul, dar tu ai ceva
deosebit: ești un cântăreț bun.”

Eu apreciez mult
aceasta, de aceea i-am spus în continuare: „Dacă tu ai vrea să faci aceasta,
Dumnezeu te-ar putea folosi. Acesta este locul tău, de aceea, tu ocupă-te de
cântări. Aici este talentul tău. Tu trebuie să folosești acest dar.”

Este minunat și mie
îmi plac foarte mult cântările vechi, vouă nu? (adunarea răspunde: „Amin.”).

Da, domnilor. Mie îmi
plac foarte mult să ascult acele cântări vechi. Desigur.

De asemenea îmi place
cum predică fratele Neville și fiecare lucru la locul lui.

Îmi plac și cântările
acelea de modă veche pe care le cântă frații și surorile la radio. Dacă nu

i-ați ascultat încă, porniți-vă radiourile sâmbătă dimineața și cred că veți fi binecuvântați. Soția și copiii mei ascultă cu multă plăcere acest program, ca și cum aș urca eu la amvon. Noi ne bucurăm cu adevărat de acest program și-l ascultăm cu plăcere în fiecare sâmbătă dimineața.

Voi știți că în această dimineață s-a întâmplat ceva și eu nu pot să trec mai departe fără să vă spun și vouă. Este vorba despre copilașul acela bolnav de cancer. Eu am avut un simțământ foarte ciudat cu privire la el.

Astfel, când m-am trezit azi dimineață, i-am spus soției: „Scumpa mea, cred că am avut un vis sau o viziune. Eu nu pot s-o numesc viziune pentru că nu știu dacă nu cumva am fost adormit. Cu toate acestea totul părea foarte real, iar când s-a terminat eram treaz.”

Când am ajuns însă aici, am văzut că toate lucrurile se petrec așa cum am văzut în acel vis sau viziune, azi dimineață.

Apoi am chemat-o pe sora Cox, cu care am vorbit de câteva zile în urmă despre un bebeluș care semăna cu cel văzut de mine. Ceva mă făcea să cred că acesta era bebelușul despre care am vorbit. El avea ochii mâncați de cancer. Da, mai întâi i-a fost atins un ochi iar apoi celălalt, și acum era pe moarte.

Dar un chirurg renumit din Louisville, a îndemnat-o pe mama copilașului să-l aducă la mine ca să mă rog pentru el. Și eu cred că Dumnezeu mi-a dat o viziune pentru acel copilaș. Un singur lucru este însă clar și anume, că așa cum este sigur că eu stau aici în clipa aceasta pe platforma aceasta, așa este de sigur că acest

copilaș a fost vindecat. Da, domnilor.

Mie mi s-a întâmplat
foarte rar să fiu încurcat cu privire la aceste lucruri.

Acest lucru mi s-a
mai întâmplat o dată, când nu am primit o vedenie chiar clară cu privire la
fratele George Wright. Fratele McDowell s-a rugat să merg la mama lui Carlie
care zăcea aproape de moarte. Și fratele Mack a dorit să mă duc să văd copilul.
Eu erau de patru zile la fratele George, pentru că îl iubeam mult, dar în inima
mea credeam că el va trece. Acesta-i adevărul. Eu credeam că va muri.

Medicii spuneau
într-un glas că nu mai este nici o șansă pentru el. Cheagurile de sânge erau
aproape de inimă așa că nu se mai putea face nimic.

Doamna Wright, sora
noastră, care se află în mijlocul nostru, m-a întrebat ce părere am despre
această situație. După patru zile de rugăciunea, eu i-am spus: „Cred că va
pleca.”

Chiar și micuța Edith
m-a întrebat ce cred despre această problemă. Eu i-am spus: „Oh...!” iar ea
avea încă credință. Ea credea că el se va ridica. O ținea înaintea cu aceasta.

Fratele Shelby, care
stă mai în spate, m-a întrebat și el: „Ce crezi despre tata?”

Eu i-am răspuns:
„Shelby, eu cred că el va pleca...” „Da, eu cred că ne va părăsi. El are deja

83 de ani și cred că timpul lui s-a împlinit deja, pentru că Dumnezeu a promis 70 de ani pentru cei mai tari. Da, eu cred că el va pleca...”

Și în noaptea aceea,
când m-am întors acasă de acolo, fratele Mack a stăruit să mă duc să mă rog pentru mama lui Charlie. Aceasta era tot ce puteam face. Eu m-am dus și m-am rugat, apoi m-am întors din nou acasă.

Când am ajuns acasă,
m-am dus în cameră, m-am dezbrăcat și m-am pregătit de culcare. În timp ce făceam aceasta, am auzit pe cineva vorbind. Am privit și am văzut o femeie cu păr cărunț care stătea într-o bucătărie și vorbea cu cineva la telefon. Femeia aceasta era chiar mama lui Charlie pentru care mă rugasem. Acesta-i adevărul....

Apoi deodată am văzut
salcia bătrână de lângă casa fratelui George. Cum stăteam și priveam, am văzut cum cad bulgări de nămol sau noroi de culoarea lutului. Și o Voce a spus că acesta este un mormânt. Da, era vorba despre un mormânt și Vocea spunea că „mulți din cei care au râs de el, vor intra în mormânt înaintea lui”, sau ceva asemănător.

Eu nu putut să
înțeleg chiar bine. Când totul s-a terminat, am sunat-o pe sora Wright și i-am spus ce am văzut și că nu pot înțelege această viziune.

Mama lui Charlie a
mers acasă și totul s-a petrecut exact cum am văzut. Eu cred că ea a trecut acum, dar atunci s-a dus acasă și s-a făcut bine, măcar că medicii au spus că nu va apuca nici măcar dimineața. Dumnezeu a făcut aceasta ca să vedem că El ne-a ascultat rugăciunea.

Zilele trecute a venit la mine un om și mi-a spus că cunoaște pe cineva care a fost vindecat de prostată, iar un an mai târziu s-a îmbolnăvit din nou de această boală.

Este adevărat. Tu poți fi vindecat în seara aceasta de o anumită boală, iar mâine dimineață s-o ai din nou.

În seara aceasta tu poți să fii un păcătos iar mâine dimineață să fii un creștin, sau, poți să fii în seara aceasta un creștin, iar mâine dimineață să fii un păcătos. Desigur.

Un medic poate să-i dea unui om penicilină pentru o răceală gravă sau pentru pneumonie, și să-l vindece pe loc. Apoi poate să-l examineze și să nu mai găsească urmă de boală, pentru ca mâine dimineață acel om să moară tot de pneumonie. Este adevărat? Aceasta nu are nimic a face cu vindecarea.

Aceasta este la fel ca zicala veche care zice: „...strecurați țânțarul și înghițiți cămila!” (Matei 23.24).

Deci eu i-am spus sorei Wright ce am văzut. După aceea, am avut o altă viziune în care l-am văzut pe fratele George stând acolo în spate, apoi m-am văzut pe mine intrând pe ușă. El a venit pe culoar până la mine și mi-a întins mâna.

Voi știți că el nu putea să umble pentru că cheagurile de sânge i-au ajuns până aproape de inimă, iar medicul a spus că poate muri în orice clipă. El avea șaptezeci și trei de

ani și omenește nu mai avea nici o șansă să trăiască.

După ce am avut a

doua viziune, eu am venit aici și am spus bisericii că am chemat-o pe sora Wright. Dar nu numai atât, eu m-am dus din noua casă la fratele George. Acolo erau doi bărbați, este adevărat frate George? Și eu am vorbit cu ei. (fratele George spune că el nu-și mai amintește ce au discutat).

Este adevărat Edith?

„Da, el era într-o stare foarte gravă și acolo erau doi oameni.”

Și eu am spus: „Nu vă

temeți, fratele Wright are să vină din nou la Tabernacol. El se va face bine și va putea umbla din nou, pentru că aceasta este „Așa vorbește Domnul!”

Eu m-am încurcat

referitor la aceste lucruri și am mai spus: „Există și ceva referitor la un mormânt.” Dar când am primit vedenia a doua, totul a fost clarificat și am înțeles că mormântul era în legătură cu cei care și-au bătut joc de fratele George, atunci când au părăsit adunarea din care făcea parte pentru că ei nu puteau să creadă în vindecarea divină. Acel mormânt arăta că el va vedea mormintele celor ce l-au batjocorit și care vor trece înaintea lui din viață.

Câți au trecut de

atunci, frate George? (fratele George spune: „Patru sau cinci sunt deja în pământ de când m-am făcut bine, iar păstorul bisericii, care m-a pus de-o parte a fost pus și el de-o parte cu vreo două săptămâni”).

Nu este Dumnezeu

drept? Ba da, domnilor! Eu sunt sigur de aceasta. Vedeți? Cinci sau dus deja și nu a trecut încă nici un an de atunci, este adevărat frate George? (Da, cam în

jur de un an). Vedeți de atunci a trecut aproape un an. Când Domnul spune ceva, cuvintele Lui sunt absolutul. Voi trebuie să fiți doar atenți, pentru că eu nu am văzut nici o vedenie care să fi dat greș.

În ceea ce-l privește pe copilașul vindecat, eu sunt aproape sigur că el este acela care mi s-a arătat în viziune, deoarece am văzut-o pe femeia aceea machiată care stătea în locul unde s-a ținut serviciul funerar al soției mele. Bebelușul acela era micuț ca fiica mea Sarah. Și eu am văzut cum acel copilaș se întoarce de la moarte la viață. Vedeți? Eu am văzut că el va trăi - aceasta e atât de sigur, pe cât sunt de sigur că Dumnezeu este în cer și că cuvintele Lui sunt adevărate. Da, domnilor. Eu cred aceasta din toată inima.

De aceea noi le vom urmări și știm că vom vedea împlinirea a tot ce-a spus El. Domnul e minunat! Este adevărat? (Amin). Cât este El de bun cu noi!

În dimineața aceasta, vom studia din Fapte, ca să vedem slava lui Dumnezeu în Biserica Sa.

Domnul Isus a venit pe pământ ca un Martor - că El este Fiul lui Dumnezeu. Ucenicii au avut o mare încredere în El, iar Domnul le-a spus că este imposibil să locuiască în fiecare dintre ei în trup de carne. Atunci El putea să fie într-un singur trup. Dar după ce va pleca de pe acest pământ, El Se va întoarce din nou, ca Duh, și atunci va putea locui în fiecare inimă flămândă, care însetează după El. Atunci, El va continua în Biserica Sa toate lucrurile pe care le-a făcut când a fost pe pământ, și aceasta până al sfârșitul lumii.

Nu sunteți bucuroși în seara aceasta pentru că voi faceți parte din Biserica Lui? Nu, nu mă refer

la această clădire, pentru că există o singură Biserică la care voi nu puteți adera, ci în care trebuie să vă nașteți!

Voi nu puteți intra

în ea printr-o cerere, ci numai prin naștere, și această naștere este prin harul Său. Tu nu puteai să flămânzești după această Biserică, nu puteai s-o dorești, ci dimpotrivă în toate lucrurile ai fi fost împotriva ei, dacă nu te-ar fi ales Dumnezeu mai dinainte ca să te naști în această Biserică. Și dacă cineva se naște în Biserica Lui, să știți că Dumnezeu l-a cunoscut mai dinainte, încă înainte de întemeierea lumii. De aceea El te-a ales și te-a hotărât ca să te naști în Biserica Sa. Nu este minunat acest lucru?

Isus a spus că toți

cei care vor auzi glasul Lui și-L vor urma, vor primi viață. Este adevărat?

Ioan 6.37: *„Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.”*

„Și Eu îl voi învia în ziua de apoi.” (v. 44).

Vedeți? Dar oamenii

spun: „Eu nu pot să cred asemenea lucruri!” Să nu-i disprețuiți pentru aceasta! Compătimiți-i! Rugați-vă pentru ei, deoarece ei nu au nimic de-a face cu lucrarea Lui și probabil că nici nu vor avea vreodată, de aceea nu pot să creadă. Ei nu au o credință teologică, intelectuală, de aceea spun: „Păi, da, eu cred că aceea este doar...” De ce? Pentru că nimeni nu poate să creadă dacă Dumnezeu nu este cu adevărat în inima lui. Vedeți? Nu se poate!

Isus a spus clar: *„Cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viață veșnică...”* (Ioan 5.24).

Deci noi nu primim viață veșnică pentru că am aderat la biserică, nici pentru că am fost botezați, nici pentru că am făcut una sau alta, că am strigat sau am făcut alte lucruri. Toate acestea sunt bune: aderarea la biserică, botezul, strigarea, etc., dar Isus a spus că: **„Cine crede are viață veșnică!”**

Și Petru a spus în Fapte 2.38: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi, să fie botezat spre iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Sfântului Duh.”*

Citind aceste cuvinte, eu m-am întrebat de multe ori un lucru, de-a lungul anilor:

„Doamne, aici vin mulți bărbați și femei. Eu i-am văzut cum vin la altar, cum îngenunchează, plâng și se roagă; cum doresc să fie botezați în Numele Domnului Isus Hristos, iar o săptămână mai târziu sunt din nou cu lumea! Cum este posibil așa ceva?” Și privind aceste lucruri mi-am zis în continuare:

„Doamne, cu siguranță Cuvântul Tău nu este greșit, dar eu nu pot înțelege ce se întâmplă. Eu știu că Tu ai făgăduit Doamne, că dacă voi rămâne în Tine, Cuvântul Tău va rămâne în mine!”

Și astfel, eu am continuat să merg cu El până când astăzi eu pot să înțeleg ce este aceasta. El mi-a făcut-o cunoscută. Eu nu am putut înțelege până într-o zi când Domnul mi-a dat deschis Biblia și m-a luminat asupra acestui lucru.

Citind acel verset,
am înțeles că oamenii aceia nu puteau fi decât ceea ce sunt de la început:

Ioan 6.44: *„Nimeni nu poate veni al Mine, dacă nu-l atrage Tatăl Meu.”*

Deci vedeți, aici nu este vorba despre om – că el vrea să fie, ci despre Dumnezeu care face alegerea. Aici nu se pune problema că tu vrei sau nu; tu nu ai nimic de-a face cu aceasta. Dumnezeu este Cel care hotărăște.

Căci El a zis: *„Voi avea milă de oricine-Mi va plăcea să am milă; și Mă voi îndura de oricine-Mi va plăcea să Mă îndur!”* (Romani 9.15).

Acesta-i adevărul. Pe El nu-L interesează cine ești tu, ce poziție socială ai, că ești președintele țării sau că ești un vagabond de pe stradă. Nu, El nu face nici o deosebire!

„Dumnezeu are milă de cine vrea El să aibă milă!”

Și El a hotărât încă înainte de întemeierea lumii, cine sunt toți aceia care vor fi salvați de-a lungul veacurilor. Și toți aceia pe care i-a hotărât El, vor veni. Acesta-i adevărul. Nici unul din cei aleși de El nu se pierde pentru că Dumnezeu a hotărât și a spus că va avea o Biserică fără vină și fără vreo zbârcitură.

În tema de azi dimineață, noi i-am putut vedea pe acei mari învățători farisei, renumiți și șlefuiți, care umblau cât se poate de sfinți printre oameni, iar Biblia spune

despre ei că au fost găsiți fără vină. De ce?

Pentru că ei țineau cu strictețe datina strămoșească: „Oh, eu nu aș atinge aceea...” „Eu nu aș face aceasta....” Vedeți? Dar toate acestea erau faptele Legii, nu har.

Și noi nu am fost salvați prin fapte, ci prin harul lui Dumnezeu. Nu faptele noastre bune ne aduc salvarea ci ceea ce a făcut Hristos pentru noi. El ne-a salvat! Acesta e adevărul. Eu nu am o sfințenie personală.

Poate cine spune: „Păi, eu m-am lăsat de băut, de fumat, nu mai fur, nu mai mint și așa mai departe.” Da, la prima vedere s-ar părea că așa este, că el a făcut toate aceste lucruri și că are cu ce să se laude. Dar lucrurile nu stau chiar așa. Noi nu am făcut nimic de la noi înșine, ci El a venit în noi și a scos afară toate aceste lucruri rele. Vedeți? Acesta este adevărul. Deci nu eu am făcut acest lucru, ci El m-a eliberat!

Apoi, Duhul Sfânt rămâne în mine și crește tot mai mult, tot mai mult, împingând afară din inima mea tot răul, toate grijile și ispitele. Cu fiecare biruință câștigată, Duhul Sfânt cuprinde tot mai mult ființa voastră.

Știți care este adevărul? Dacă voi aveți o ispită puternică, o slăbiciune, ceva ce nu e corect, și o biruiți de câte ori vine, veți vedea cum mărturia voastră va fi tot mai puternică datorită acestei biruințe.

Priviți la Samson.

Atunci când a întâlnit acel leu, puterea lui Dumnezeu a venit peste el și a

putut să-l ucidă fără să posede vreo armă. El i-a rupt pur și simplu falca. Un om micuț, un prichindel cu părul creț, un omuleț slăbuț care avea șapte șuvițe de păr, care părea a fi un nebun. Da, el nu părea a fi mai mult decât un nebun, dar aceasta numai până când a venit Duhul Sfânt.

Eu cred că nu v-ar fi greu să credeți că un bărbat mare și puternic ar putea să ucidă un leu cu mâinile goale, dar ceea ce este ciudat, e că acest lucru a fost făcut de un flăcău mic și neînsemnat.

De ce? Pentru că Duhul Sfânt a venit peste el și i-a dat putere să ucidă leul. Apoi albinele au venit și și-au făcut stupul în hoitul aceluia leu și Samson a mâncat cea mai bună miere pe care a mâncat-o vreodată. Este adevărat? Desigur. Pentru că l-a biruit prin Puterea lui Dumnezeu.

Dacă voi aveți ceva din care ați vrea să mâncați miere dulce, biruiți-l prin Puterea lui Dumnezeu. Atunci veți vedea cât e de bună. O, Doamne...

Poate că tu ai fost un bețiv și aceasta te face ca și acum când simți mirosul de whisky, de bere sau de altă băutură, să mai dorești încă să bei. Biruiește-o însă prin Puterea lui Dumnezeu, și vei vedea că după un timp când vei mai trece pe acolo, dorința aceea este moartă, nu mai are nici o putere asupra ta! O, Doamne, cât de dulce este mierea pe care ai obținut-o! Este adevărat?

Priviți ucenicii: ei au biruit cu adevărat. În ziua de rusalii ei au fost umpluți cu toții de Duhul Sfânt. Puterea lui Dumnezeu a venit peste ei și astfel au primit daruri încât au vorbit în limbi și au făcut alte multe lucruri minunate. Ei au avut un timp minunat și Biserica lor era plină de focul Duhului.

Acum voi privi tema noastră dintr-un alt punct de vedere. Pentru aceasta mă voi opri puțin la Ștefan. El nu făcea parte dintre apostoli, ci era doar un diacon. Dar, oh, frate, el posedea Ceva în inima lui, Ceva care nu îl lăsa să stea liniștit.

Așa se întâmplă cu fiecare om care-L primește pe Domnul în inima lui. El nu mai poate să tacă, trebuie să spună despre ceea ce este în el!

Într-o zi, Ștefan a ieșit pe stradă și iată că acolo s-a întâlnit cu niște iudei care au început o ceartă de vorbe cu el. Ștefan era ca o casă în flăcări pe o vreme cu vânt. Orice ai face nu poți s-o stingi! Și așa era el, nu putea fi oprit.

Atunci, ei l-au luat și l-au dus cu forța în Sobor, unde au început să-l învinuiască pe nedrept.

„Oh”, își ziceau ei,
„îl vom aranja noi pe fanaticul acesta! Vom termina noi cu el!”

Și l-au pus în
temniță până dimineața.

Când l-au adus din nou în fața tribunalului, *„toți cei ce ședeau în Sobor, s-au uitat țintă la Ștefan, și fața lui li s-a arătat ca o față de înger.”* (Fapte 6.15).

Eu nu văd prin această strălucire a feței lui, că ar fi avut o lumină care strălucea peste el,

ci faptul că vorbea cu înțelepciune și cu siguranță, deoarece știa pe ce stă. Eu nu pot să-mi imaginez că îngerul este o lumină strălucitoare, sau ceva ce lucește, ci aceasta înseamnă că era plin de bucurie pentru că știa despre ce vorbește.

Biblia spune că

Ștefan a pășit în față plin de îndrăzneală și neînduplecat, și a spus:

„Fraților și părinților, ascultați!” (v. 2).

El stătea liniștit,

asemenea unui miel, în mijlocul a peste zece mii de lupi flămânzi care scrâșneau din dinți însetați de sângele lui.

Dar el le-a spus:

Fapte 7.2: *„Fraților și părinți, ascultați! Dumnezeuul slavei S-a arătat părintelui nostru Avraam....”*

v.3: *„Și i-a zis: „Ieși din țara ta și din familia ta și du-te în țara pe care ți-o voi arăta.”, și Avraam l-a ascultat în totul pe Domnul...*

„Pe care dintre proroci nu i-au prigonit părinții voștri? Au omorât mai dinainte pe cei ce vesteau venirea Celui neprihănit, pe care L-ați omorât acum!”

„Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi!” (v. 52, 51).

O, Doamne, mi-ar
place atât de mult să am predica lui Ștefan înregistrată. Frate Beeler aș dori
să putem predica și noi ca el. Da, domnilor!

El a spus: „...*Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu
inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut
părinții voștri, așa faceți și voi!*”

Ștefan era un om plin
de Duhul Sfânt, pentru că lumea și plăcerile ei fuseseră scoase afară din el.
O, Doamne, să-l oprești? Tu nu ai fi reușit așa ceva. Era imposibil. El era în
clocot, frate, și trebuia să predice Evanghelia. Da, Ștefan a predicat
Evanghelia și a făcut semne și minuni.

După o vreme, iudeii
nu au mai putut suporta vorbirea lui, l-au târât afară din cetate și l-au
omorât cu pietre. Martorii și-au pus hainele la picioarele unui tânăr, numit
Saul, care a fost de față la moartea lui Ștefan.

„Dar Ștefan, plin de Duhul Sfânt, și-a pironit ochii spre cer și a spus:

*„Iată, văd cerurile deschise, și pe Fiul omului stând în
picioare la dreapta lui Dumnezeu.” (Fapte 7.55-56).*

Pot să-mi imaginez
cum Pavel s-a scărpinat în cap și și-a zis: „Ce se întâmplă aici?”

Iar Ștefan a adăugat:
*„Doamne, nu le ține în seamă păcatul
acesta!” (v. 60).*

Apoi a adormit

legănat în brațele lui Dumnezeu. El nu a mai simțit nici o lovitură de piatră din momentul acela, pentru că Dumnezeu l-a legănat să adoarmă în brațele Sale, întocmai ca o mamă care-și adoarme sugarul.

Dumnezeu l-a purtat

pe brațele lui Hristos până la tronul lui Dumnezeu, unde este pace. El este numărat printre martirii care și-au dat viața pentru El. Iar în seara aceasta, el stă printre tovarășii săi, nemuritori și cu o cunună de martir pe cap.

Așa și-a sigilat

mărturia Ștefan cel umplut cu Duhul Sfânt. Acesta-i adevărul.

Bolovanii aceia mari

care-i loveau tot trupul, nu au mai avut nici o putere pentru că Dumnezeu l-a legănat ca să adoarmă pe brațele Sale.

Dacă veți citi în

Biblie, veți vedea că nu scrie nicăieri că Ștefan a murit, ci:

„După aceste vorbe a adormit.”

(v. 60). Amin. Acesta este felul în care mor creștinii. Amin. În ordine.

Deci biserica primară

a avut un timp minunat. Făgăduința Tatălui sosise, așa cum a spus și fratele Neville cu câțva timp în urmă. Dar acest lucru nu i-a îngâmfat, ci i-a determinat să facă ceva pentru El. Ei au plecat plini de bucurie să predice Evanghelia. Astfel, Petru și Ioan, doi oameni simpli și neștiutori de carte, au trecut într-o zi pe la poarta numită Frumoasă. Doamne!

Diavolul și-a zis:

„Bine, iată-i că acum stau acolo printre oameni și predică, dar aceasta nu mă deranjează.”

Toți oamenii pot să
asculte o predică.

Dar iată că atunci
când au trecut pe acolo, lângă poartă stătea un om olog care le-a cerut milostenie.

Duhul Sfânt i-a zis
lui Petru: „Petru, omul acesta poate fi vindecat pentru că are credință.” Când
Petru a înțeles acest lucru s-a apropiat de el și i-a zis: „...scoală-te și umblă!”

*L-a
apucat de mâna dreaptă, și l-a ridicat în sus. Îndată i s-au întărit tălpile și
gleznel;*

*Dintr-o săritură a fost în picioare, și a început să
umblă. A intrat cu ei în Templu, umblând, sărind și laudând pe Dumnezeu.” (Fapte
3.6-8).*

Știți ce a urmat?

Acest lucru i-a provocat Satanei mai mult necaz decât toate predicile pe care
le-au rostit cei doi apostoli vreodată.

Frate, tu lasă-L pe

Domnul să înceapă să lucreze ceva pe partea supranaturală și atunci vei putea
vedea cum fiecare pungaș și fiecare canalie din iad, va începe să urle și va
cere sângele tău. Este adevărat? Da, așa este.

Eu vă spun că atunci
când Petru a ținut acea predică în ziua de rusalii, în urma căreia la numărul
ucenicilor s-au adăugat aproape trei mii de suflete, nu l-a deranjat pe
Diavolul deloc. Nici măcar nu s-a mișcat din patul lui, ci și-a zis: „O, este
bine, lasă-i în pace!” Acesta este adevărul. Vedeți?

Dar în ziua
următoare, Petru a trecut pe la poarta Templului numită Frumoasă și acolo a
vindecat un olog din naștere. Ce a urmat? Tot iadul s-a năpustit împotriva lui.
Acesta este adevărul. El a fost luat și aruncat în închisoare din cauza acele
vindecări supranaturale.

Diavolul și-a zis:

„Nu pot permite așa ceva! Acum vor începe cu vindecarea divină și dacă vor face
aceasta, îmi vor doborî proptelele pe care stau!” Acesta este adevărul.

„La auzirea predicii,
eu îi mai pot înșela pe oameni cu puțină teologie, dar dacă ei încep cu aceste
vindecări, eu nu îi mai pot înșela, pentru că am de-a face cu un fapt real și
oamenii pot să-l vadă! De aceea îi voi opri înainte ca tot grupul să iasă în
scenă.”

Dar el nu i-a putut
opri nici atunci și nu îi va putea opri nici acum! Acesta-i adevărul.

Evanghelia lui

Dumnezeu merge înainte și numai înainte. Mereu înainte! Iar atunci când cerul
și pământul nu vor mai fi, Cuvântul Lui va rămâne încă același! De ce?

Pentru că „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele
Mele nu vor trece!*” (Matei 24.35).

El nu poate trece!

Cuvintele Lui sunt nemuritoare pentru că El însuși este nemuritor! Dumnezeu nu poate să treacă, de aceea eu cred fiecare Cuvânt rostit de El. Eu cred că „*Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.*” (Evrei 13.8).

Acesta este adevărul:

El este același ieri, azi și în veci.

Duhul Sfânt care a

căzut din cer peste ucenici în ziua de rusalii este Același și astăzi.

Eu sunt de acord că

Duhul Sfânt a fost călcat, batjocorit, înțeles greșit, imitat, etc., dar cel care a făcut aceste lucruri a fost numai Diavolul. El este acela care falsifică Adevărul.

Dar există un botez

adevărat al Duhului Sfânt, care aduce în mijlocul Bisericii aceleași rezultate pe care le-a adus în mijlocul bisericii primare în ziua cincizecimii.

Acesta este adevărul.

Desigur, Satana își

ridică sperietorile de ciori acolo afară. Eu vă spun Adevărul.

De fiecare dată când

vedeți o sperietoare de ciori ridicată undeva, să știți că prin apropiere este ceva bun. Acesta este adevărul.

Voi nu veți vedea

niciodată o sperietoare de ciori pusă într-un copac cu mere pădurețe. Cu siguranță că nu! Ci ea va fi ridicată acolo unde este un copac cu mere mari și dulci (sau alte fructe). De ce? Ca ea să sperie ciorile.

Așa face și Satana.

El ridică sperietoarea de ciori acolo unde se află credința adevărată a Duhului Sfânt, ca să-i îndepărteze pe oameni de ea, ca să-i sperie. De ce? Pentru că chiar acolo Se află Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Cel înviat, cu Puterea Sa nemuritoare – aceeași ieri, azi și în veci.

Amin. Aceasta

înseamnă „așa să fie!”. În ordine.

Deci, noi vedem că

cei doi apostoli au fost puși în închisoare, iar în dimineața următoare au fost puși în libertate după cei mai întâi au fost bătuți.

Noi știm că Petru a

stat în fața mulțimii, în capitolul 3 și a vorbit plin de Duhul:

v.12: „Bărbați israeliți, pentru ce vă mirați de lucrul acesta?

Isus din Nazaret, Om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere, pe care le-a făcut Dumnezeu prin El, în mijlocul vostru, după cum bine știți...” (Fapte 2.22).

Și ei știau

într-adevăr că Isus era un Om venit de la Dumnezeu.

Fapte 3.14-16: „Voi v-ați lepădat de Cel sfânt și neprihănit, și ați cerut să vi se dea un ucigaș.”

Ați omorât pe Domnul vieții, pe care Dumnezeu L-a înviat din morți; noi suntem martorii Lui.

Prin credința în Numele lui Isus, a întărit Numele Lui pe omul acesta, pe care-l vedeți și-l cunoașteți.”

Apoi în Fapte 4.9,
Petru continuă:

„Fiindcă suntem trași astăzi la răspundere pentru o facere de bine, făcută unui om bolnav și suntem întrebați cum a fost vindecat,

s-o știți toți și s-o știe tot norodul lui Israel! Omul acesta se înfățișează înaintea voastră pe deplin sănătos în Numele lui Isus Hristos din Nazaret...”

(v.10).

Când ei au întrebat:

„Din ce grupare religioasă faceți parte? Unde ați fost ordinați și cine v-a dat dreptul să faceți acest lucru? Ce grupare reprezentați ca să mergem la bătrâni să-i întrebăm pe ce bază faceți voi așa ceva? Da, domnilor, noi vrem să știm care biserică învață asemenea erezii? De unde sunteți voi?”

Petru a răspuns: „**Omul acesta se înfățișează înaintea voastră pe deplin sănătos în Numele lui Isus Hristos din Nazaret...**” (v.10).

Și ei nu au putut

spune nimic împotriva acestui lucru, deoarece omul pe care-l cunoșteau cu toții, stătea acolo ca mărturie vie. Amin. Amin.

Priviți ce a spus Petru mai departe:

Fapte 4.11-12: „**El este „piatra lepădată de voi zidarii...”**”

În nimeni altul nu este mântuire, căci nu este sub cer nici un alt nume dat oamenilor, în care să fim mântuiți.”

Aș vrea să observați

un tablou frumos care se ascunde aici.

Când Solomon a zidit

Templul lui Dumnezeu toate pietrele au fost tăiate, prelucrate și șlefuite în carieră, astfel încât pe tot timpul zidirii, care a durat 40 de ani, nu s-a auzit nici un zgomot de ciocan sau de fierăstrău, daltă, etc. Toate pietrele erau duse împreună, piatră cu piatră, așa că tot cei mai trebuiau să facă meșterii zidari era să pună puțin mortar între ele și să le așeze unele peste altele.

Acum, aici este

paralela mea referitor la această problemă. Templul lui Solomon este un simbol spre zidirea Templului duhovnicesc al lui Hristos, care este format din noi (pietrele vii).

Evreii mergeau în

Templu pentru a primi binecuvântarea.

Noi suntem botezați
în Templul sau Trupul lui Isus Hristos prin Duhul Sfânt.

Romani 8.1 spune: *„Acum nu mai este nici o osândire pentru cei
ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci
după îndemnurile Duhului.”*

Ei doresc lucrurile
duhovnicești și nu le pasă de cele firești.

Astfel, trupul meu
spune: „Sunt foarte obosit!” dar duhul meu răspunde: „Nu ești obosit deloc! Eu
sunt stăpânul tău, de aceea, urmează-mă!” Amin.

Poate că medicul tău
spune: „În cazul acesta nu se mai poate face nimic; omul va muri.”

Când voi privi cu
ochii aceștia firești persoana respectivă, voi spune: „Da, așa este!”

Dar Duhul Sfânt vine
și dă o vedenie în care îmi arată că omul se va face bine. Atunci eu spun: „Așa
vorbește Domnul: omul acesta va trăi!”

De aceea noi nu mai
umblăm după îndemnurile firii, ci după îndemnurile Duhului. Acesta este
adevărul.

Acum, când aceste

pietre sunt aduse împreună vedeți, ele au fost tăiate din diferite părți ale lumii.

Astfel, lemnul de cedru era adus din munții Libanului. De acolo erau aduși la lope cu carul cu boi, iar mai departe erau duși cu plugul până la locul zidirii Templului.

Apoi pietrele - una a fost tăiată în felul acesta, alta așa și așa mai departe. Probabil că atunci când le-au tăiat, lucrătorii în piatră s-au certat și au fost nemulțumiți.

Tot așa fac și predicatorii de azi. Unii spun: „Eu sunt metodist! Biserica mea este cea adevărată!” Alții: „Eu aparțin de Adunarea lui Dumnezeu! Slavă Lui!”, etc. Și astfel ei se ceartă, dar nu uitați un lucru: Dumnezeu este acela care face tăierea!

Ei nu puteau înțelege (tăietorii în piatră) de ce o piatră se tăia într-un fel și alta în alt fel, dar când le-au luat și le-au așezat de probă pe pământ ca să vadă dacă se potrivesc, au văzut că totul este perfect și nu mai trebuie să taie din ele.

Eu cred că într-una din aceste zile, când bisericile vor merge în Confederația unită a Bisericilor, iar noul papă este adus din SUA și pus în fruntea lor conform profeției biblice, vor forma chipul fiarei.

Dar și Biserica adevărată a Dumnezeului celui viu va fi adusă împreună. Credincioșii adevărați dintre metodiști, bapțiști, prezbitereni, penticostali, nazarineni, pelerinii sfințeniei, etc., vor ieși afară și vor merge împreună fiind uniți prin

dragostea lui Dumnezeu și formând trupul Domnului Isus Hristos. Atunci filozofii și cei cu mintea redusă vor fi aruncați la o parte. Ei vor merge înainte, drept în Confederația bisericilor.

Zilele trecute am

citit în ziar că chiar și „Adunarea lui Dumnezeu” a mers în această confederație a bisericilor. Oh, Doamne! Dar ca să facă aceasta, ei trebuie să nege Cuvântul. Acesta este adevărul. Penticostalii trebuie să nege toate semnele și minunile din mijlocul lor, ca să poată intra acolo. Ei trebuie să le nege ca să poată câștiga popularitate.

În ce mă privește, eu

prefer să mă culc mai degrabă flămând, sau să mănânc numai sărățele și să beau apă dintr-un pârâu și să-l fiu plăcut lui Dumnezeu, decât să am toate bunătățile din lume cu prețul compromiterii credinței în Domnul Isus Hristos și a Cuvântului Său. Eu cred că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu, de aceea eu cred că fiecare Cuvânt scris în Ea este Adevărul. Da, domnilor!

Să privim acum

înăuntru ca să vedem ce făceau meșterii zidari. După ce le-au fost aduse pietrele, au început să ridice construcția dar la un moment dat au găsit o piatră cu o formă ciudată, pe care nu au putut-o folosi. Atunci au zis: „Piatra aceasta nu este bună!” și au aruncat-o deoparte, într-o grămadă de buruieni. Ei nu o puteau folosi pentru că avea o formă ciudată și nu se potrivea nicăieri în construcția lor. Tot zidind, eu au ajuns într-un loc unde nu s-a potrivit nici o piatră, pentru că era nevoie de o piatră unghiulară. Zadarnic au căutat printre pietre, pentru că nici una nu s-a potrivit. Atunci cineva a mers afară și a căutat chiar piatra pe care zidarii au respins-o și au aruncat-o – aceea era piatra de preț din capul unghiului.

Exact așa este și

astăzi, prieteni. Biserica metodistă este în ordine și la fel toate celelalte: baptiștii, penticostalii, nazarinerii, pelerinii sfințeniei, etc., dar problema

este că ei toți refuză Piatra unghiulară.

(Fratele Branham bate
de cinci ori în amvon).

Acesta este motivul
pentru care Evanghelia nu a putut ajunge în toată lumea prin legitimarea făcută
de Duhul prin semne și minuni, pentru că denominațiunile au tăiat afară Puterea
supranaturală, spunând:

„Zilele minunilor au
trecut! Astăzi nu mai există nici un fel de vindecare divină! Astăzi nu mai
există vorbire în limbi! Astăzi nu mai există nici un astfel de lucru
supranatural! Darurile au fost pentru un alt timp, care a trecut!”

Dar să știi, frate,
că toți aceia care spun așa ceva vor fi puși de-o parte. Astăzi, aceste
biserici nu sunt altceva decât niște organizații renumite, care adună în
mijlocul lor o mulțime de adepți, dar nu uitați că Biblia spune despre ei că: *„au
doar o formă de evlavie, dar tăgăduiesc
puterea lui Dumnezeu; depărtați-vă de aceștia!”* (2 Timotei 3.5).

Și noi vedem că toate
aceste denominațiuni au încercat să zidească, dar nimeni nu-și poate zidi
construcția pe o altă temelie decât pe credința în Isus Hristos.

De aceea, voi nu
puteți să spuneți că ceea ce spune Cuvântul Său este o nebunie, dacă-L primiți
pe Isus Hristos.

Oamenii spun: „Oh, eu
L-am primit pe Isus!”

Dar vreau să vă spun
ceva:

Dacă voi Îl primiți
pe Isus, veți primi Ceva care vă va spune că Cuvântul lui Dumnezeu este
inspirat; că Isus Hristos este același și în seara aceasta, făcând aceleași
lucrări pe care a făgăduit că le va face. Dacă nu vă veți identifica cu mărturia
aceasta, înseamnă că nu L-ați primit pe Isus, ci doar doctrina vreunei
biserici.

Deci nu uitați: când
inima voastră vine sus, acolo se întâmplă ceva, astfel încât veți crede tot ce
spune Dumnezeu.

Atunci voi veți ști
că Acesta este adevărul! Atunci toți dracii din iad nu vor putea să clatine
crediința voastră! De ce? Pentru că voi credeți că dacă Dumnezeu a spus ceva,
aceasta este totul! Pentru că credința voastră se odihnește pe „Așa vorbește
Domnul!” Orice s-ar întâmpla – că muriți sau trăiți, voi credeți. Tu ești gata
oricând să-ți pecetluiești mărturia cu propriul sânge, deoarece crezi că acesta
este Adevărul. Da, tu știi că acesta e adevărul pentru că așa a spus Dumnezeu,
și Ceva dinlăuntrul tău știe aceasta.

Dar dacă tu vii
înăuntru și privești totul prin intelect, vei argumenta tot timpul și vei
spune: „Aceasta nu e așa....Acea nu e așa....Noi nu credem aceasta....Noi nu
credem aceea!”

Sau: „Ei bine, dar eu nu pot să cred în așa ceva...” Acestea sunt argumentele minții.

Poate că și voi veți face la fel în seara aceasta în New Albany, argumentând împotriva lui Dumnezeu. De ce fac oamenii aceasta?

Să citim mai departe din Fapte, ca să vedem cum s-au rugat apostolii:

„Tu ai zis prin Duhul Sfânt, prin gura părintelui nostru David, robul Tău: „Pentru ce se întărește neamurile, și pentru ce cugetă noroadele lucruri deșarte?”

Împărații pământului s-au răsculat și domnitorii s-au unit împotriva Domnului și împotriva Unsului Său.

Într-adevăr, împotriva Robului Tău celui sfânt, Isus, pe care L-ai uns Tu, s-au însoțit în cetatea aceasta Irod și Pilat din Pont cu Neamurile și cu noroadele lui Israel...”

Ei s-au rugat cu toții fiind o inimă și un gând și au spus:

„Și acum, Doamne, uită-Te la amenințările lor, dă putere robilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala,

și întinde-Ți mâna, ca să se facă tămăduiri, minuni și semne prin Numele Robului Tău celui Sfânt, Isus.” (Fapte 4.25-30).

Amin. Dumnezeu să ne ajute să avem și noi o adunare de rugăciune ca aceea!

După ce s-au rugat cu aceste cuvinte, Biblia spune: că „*s-a cutremurat locul unde erau adunați.*”

Oh, Doamne! De astfel de bărbați și femei avem nevoie și noi în seara aceasta, care să fie o inimă și un gând ca ucenicii. Ei nu dau nici o atenție la ceea ce spune unul și altul, pentru că sunt ascunși în Hristos Isus. Nădejdea mea nu este zidită pe nimic altceva decât pe credința și neprihănirea primită prin sângele lui Isus Hristos.

Și fie că soarele va mai răsări mâine, fie că nu, noi suntem legați înaintea lui Dumnezeu printr-un legământ: că-L vom sluji și vom călca pe urmele pașilor Săi, oricare ar fi prețul. Atunci veți găsi Biserica adevărată, care merge numai înainte. Amin.

Și Petru a spus: „*În nimeni altul nu este mântuire; căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.*”

Printre noi vine o doamnă care este membră la o biserică metodistă; dar pentru că ne iubește, vine aici.

Și o altă doamnă, a întrebat-o:

„La ce biserică

mergi?”

„Sus la Tabernacolul
Branham,” a răspuns sora.

„Vrei să spui că
mergi la biserica aceea, și că ești de acord cu învățătura care se prezintă
acolo?”

„Ce fel de
învățătură?”

„Păi, ei se laudă
prea mult cu Isus, botează în Numele lui Isus, se roagă în Numele Lui și
folosesc Numele Lui în toate lucrurile.

Dar Biblia spune
fraților, că *„nu este sub cer nici un alt
Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.”* Cu siguranță că nu!

Eu nu vreau să mă
cert cu nimeni, dar aș vrea să văd un singur om care poate să-mi dovedească cu
Biblia că nu am dreptate.

(Fratele Branham bate
de cinci ori în amvon).

Acesta-i adevărul. Nu
contează că ei îți spun că ești nebun, sau orice altceva. Aceasta nu are nici o

importanță.

Zilele trecute am intrat într-o librărie ca să cumpăr niște cărți. O doamnă care vindea acolo, mi-a spus când a văzut ce cărți caut:

„Eu nu aș ține asemenea cărți pe raftul meu. Zilele trecute a trecut o doamnă pe aici și le-a cumpărat pe toate.”

Ea avusese șapte exemplare și doamna aceea le cumpărase pe toate.

Apoi a venit vorba despre vindecarea divină. În librărie se aflau și trei bărbați – doi predicatori metodiști și unul prezbiterian. Acești bărbați au trecut de partea mea în discuția pe care o purtam cu doamna aceea și au spus: „Tu ai dreptate.”

Când am dat să plec au apărut și frații Shire și Creech. Atunci unul dintre predicatorii metodiști s-au apropiat de mine și mi-a pus mâna pe umăr, după care a zis:

„Frate Branham, cu mulți ani în urmă, eu am mers într-o zi la tine. Tu erai cățărat pe un stâlp, erai încălțat cu o pereche de ghete vechi și murdar pe față, pentru că trebuia să repara linia.”

El a continuat:

„Eu știam că tu
înveți despre vindecarea divină, de aceea m-am hotărât să te caut pentru că
mama mea era grav bolnavă cu rinichii. Ea era pe moarte și nu s-ar fi făcut
niciodată bine dacă nu te-ai fi rugat tu pentru ea. Dar tu ai mers cu mine la
ea, ai îngenuncheat și te-ai rugat pentru mama, care după o săptămână a fost
complet vindecată. Acest lucru a fost confirmat și de medic, care declarat-o
perfect sănătoasă. Aceasta s-a întâmplat acum 25 de ani și astăzi ea este la
fel de sănătoasă ca atunci când a fost vindecată.”

Pe mine nu mă
interesează dacă biserica mea crede sau nu lucrul acesta – eu cred!

Aleluia! Aceasta
este!

*„...pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile Locuinței
morților nu o vor birui.” (Matei 16.18).*

Vremurile vin și trec
și lucrurile se pot schimba, dar Evanghelia lui Isus Hristos va rămâne aceeași
prin toate epocile.

„...pe această piatră voi zidi Biserica Mea”

Cine este această
Biserică și pe ce piatră este zidită ea?

Dacă îi întrebați pe
catolici, ei spun:

„Biserica este zidită
pe o piatră mare și ierarhia catolică stă pe ea, dând putere și altor biserici
și iertând păcatele.” – aceasta este părerea catolicilor.

Dacă-i veți întreba
pe protestanți ce este această piatră, ei vă vor răspunde:

„Piatra despre care
se vorbește aici, este Isus.”

Oh, frate!

Ce i-a întrebat
Domnul pe ucenici?

„Cine
zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?”

Vedeți, El nu le-a
spus, ci i-a întrebat: „Cine ziceți că sunt Eu, Fiul omului?”

*Ei au răspuns: „Unii zic că ești Ilie; alții: Ieremia,
sau unul din proroci.”*

„Dar voi, cine ziceți că sunt?”

*Simon Petru, drept răspuns I-a zis: ”Tu ești Hristosul,
Fiul Dumnezeului celui viu.”*

Isus a luat din nou cuvântul și i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta...”

Tu nu ai primit părerea teologică a vreunui om referitor la problema aceasta, nici n-ai învățat-o în vreun seminar ci: *„Tatăl Meu care este în ceruri.”*

„...Și Eu îți spun.....Pe această piatră...” (Matei 16.13-18). Aleluia!

Pe care piatră?

Descoperirea duhovnicească a lui Dumnezeu vine la fiecare individ. Aleluia!

v.18: „...Pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile Locuinței morților nu o vor birui!”

Când un om este

născut din nou cu adevărat din Duhul lui Dumnezeu, când el este schimbat din creștetul capului până la capătul unghiilor de la picioare prin Puterea de înviere a Domnului Isus Hristos; când părerile lui egoiste dispar și Dumnezeu are controlul deplin asupra lui, acel om va crede fiecare Cuvânt scris al Domnului Isus Hristos și-L va experimenta la fel ca El.

v.18: „...Pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile Locuinței morților nu o vor birui!”

Aceasta vă face să vă

simțiți cu adevărat bine, este adevărat?

Și Petru a continuat

În Fapte 4.11-12:

„El este „piatra lepădată de voi, zidarii.”

În nimeni altul nu este mântuire, căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.”

Și Biblia spune mai departe:

„Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, s-au mirat, întrucât știau că erau oameni necărturari și de rând.” (v. 13).

De la ce școală veneau ei?

„Aceștia sunt o adunătură, de oameni needucați. Niște oameni care nu cunosc nici măcar Abecedarul. Uitați-vă numai la limbajul pe care-l folosesc: hăț; și n-are ăsta, merge și vine, aduce, piere, etc. Ce fel de oameni sunt ei! Ce seminar au absolvit?”

Iar Biblia spune că:

„au priceput că fuseseră cu Isus.” (v.13).

(Fratele Branham bate de patru ori în amvon.) Aceasta este totul, frate. (Fratele Branham bate de

două ori din palme).

Nu contează că nu
cunoști lucrurile lumii, pentru că dacă Îl cunoști pe Domnul Isus Hristos și
Puterea învierii Lui, ai totul! Da, domnilor! Oh, Doamne, ancorează-mă în El,
Te rog!

Să mă odihnesc sub
Pom,

Acolo unde izvorul
curge liniștit

Unde Mielul este
Lumina,

Și sufletul celui
salvat nu moare niciodată.

Să fiu ancorat acolo!
Oh, Doamne, Doamne! Să stau lângă Pomul vieții veșnic verde, atunci când
călătoria pe acest pământ se va sfârși. Ok....

Nu poftiți bogățiile
deșarte ale aceste lumi,

Care așa de repede
vor trece,

Căutați să căpătați
acele comori cerești,

Care nu vor trece
niciodată!

Țineți-vă de mâna
neschimbătoare a lui Dumnezeu!

Țineți-vă de mâna Lui
neschimbătoare!

(Aceasta este totul.)

Când această
călătorie este gata,

Dacă lui Dumnezeu
i-ai fost credincios,

Frumoasă și
strălucitoare casă în slavă,

Sufletul tău încântat
va vedea.

Într-una din aceste
dimineți, amiezi sau nopți, sufletul nostru va părăsi acest trup, asemenea unui

dinte care este extras. Viața aceasta este ca un fir de ață care s-ar putea rupe oricând. Dar ce-mi pasă mie? Dar ce vă pasă? Pentru că El îl va ridica (sufletul) pe aripile Lui veșnice. Da, atunci când trupul se va prăbuși, El îl va ridica. Acolo, la capătul drumului, stă Cineva care-l așteaptă ca să-l ducă sus, dincolo de valea umbrei morții și să-L înfățișeze înaintea Tatălui fără pată sau vină!

Așa că de ce să ne îngrijorăm? Ce ne pasă nouă de ceea ce spune lumea despre noi? Atâta timp cât mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu este de partea noastră, de ce să ne îngrijorăm?

Lăsați-i pe oameni – pe fiecare bărbat sau femeie, copil sau adult, care nu-l cunosc pe Domnul Isus Hristos, să-mi spun un singur motiv pentru care nu ar trebui să-L slujim pe El. Spuneți-mi un singur motiv pentru care nu puteți să-L primiți pe El nici de data aceasta! Opriți-vă și gândiți-vă puțin la lucrul acesta! Încetați să vă mai spuneți: „Bine, dar atunci trebuie să fac asta sau cealaltă...”

Eu vă întreb un singur lucru: credeți voi în Isus Hristos Domnul?

Dacă credeți cu adevărat în El, eu vă voi dovedi cu Biblia că nu veți pieri, pentru că aveți viața veșnică.

„Cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.” (Ioan 5.24).

Isus Hristos a spus

aceste cuvinte ale lui Dumnezeu – și la fel Petru în ziua cincizecimii, dar oamenii le-au răsucit și le-au amestecat cu părerile lor în cadrul organizațiilor.

Astfel unii spun: „Tu crede că El este Domnul Isus Hristos și vino la noi. Asta-i tot!”

Vedeți trucul Satanei?

Alții spun: „O, frate, noi am fost atât de fericiți încât am strigat!”

Vedeți trucul diavolului?

Sau: „Noi am vorbit în limbi așa că știm că L-am primit!” Vedeți trucul diavolului?

Toate aceste lucruri sunt bune, dar ele nu sunt Hristos. Sigur că nu. Când un om crede cu adevărat în Domnul Isus Hristos, are viața veșnică; în clipa în care crede. Așa este corect. Viața voastră vă dovedește cine sunteți voi. Viața veșnică.

Când se va realiza acest lucru, vor urma toate aceste semne: strigarea și bucuria, vorbirea în limbi, vindecarea bolnavilor. Da, atunci vor veni la suprafață toate aceste daruri și lucruri minunate care vă vor urma ca un semn adevărat al lui Dumnezeu. Vedeți? Oh!

„Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.” (Matei 6.33).

Eu stau și mă gândesc
la lumea aceasta sortită prăbușirii și pot să văd scrisul de mână pe perete în
fiecare națiune. Eu pot să văd cum bombele atomice îi fac pe oameni să se
cutremure de frică. Ar trebui să citiți și voi ce spune Pentagonul despre
lucrurile care vor veni. Dați-mi voie să vă spun ceva referitor la națiunea
noastră – la suprafață, noi prezentăm o
fațetă îndrăzneță, dar în realitate toți sunt speriați de cursul
evenimentelor. Ei ar putea foarte bine să recunoască adevărul și atunci veți
vedea că aveți dreptate să fiți îngrijorați.

Există o singură
categorie de oameni care nu au nici un motiv să se sperie de aceste lucruri și
aceștia sunt bărbații și femeile care sunt născuți din Duhul lui Dumnezeu.
Pentru ei, bomba atomică este un bilet cu destinația „cer”. Aleluia! Da,
domnilor!

Moartea nu-i poate
face nici un rău credinciosului – o moarte rapidă este strămutarea rapidă în
glorie. Acesta-i adevărul.

Această haină de
carne o voi lăsa să cadă.

Voi învia și voi
primi răsplata veșnică,

Și strig în timp ce
voi trece prin văzduh:

„Adio, adio!” dulce
oră de rugăciune!

Noi vom fi duși. Ce
înseamnă bomba atomică pentru sfinții cu părul cărunt, dintre noi?

Primirea unui trup
veșnic.

Ce înseamnă bomba
atomică pentru locuitorii acestor case care aproape că rămân fără stăpâni
pentru că toți trec rând pe rând?

Reîntregirea
familiei. Glorie lui Dumnezeu!

(Fratele Branham bate
o dată din palme).

Ce poate fi mai măreț
pentru noi decât această asigurare că credința noastră se odihnește sub sângele
Mielului de la Calvar și că nu este nimic în lume care să v-o poată tulbura,
sau să v-o poată lua?

Prin Isus Hristos,
voi sunteți ancorați în Împărăția lui Dumnezeu, sigilați pentru ziua
răscumpărării, când veți sta înaintea Lui curați și fără nici o vină.

Atunci El nu va privi

la ceea ce ați făcut voi – „păi, eu m-am lăsat de asta și de cealaltă....”, deoarece voi nu ați făcut nimic, ci El a făcut totul pentru voi.

Credeți voi din toată
inima, sufletul și cugetul vostru?

Priviți-l pe Filip și
discuția lui cu famenul etiopean.

Famenul a spus la un
moment dat:

„Uite apa; ce mă împiedică să fiu botezat?” (Fapte 8.36).

La care Filip a răspuns:
„Dacă crezi din toată inima, se poate!”
Vedeți? Dacă crezi!

Famenul a răspuns: *„Cred că Isus Hristos este Fiul ui Dumnezeu!”*
(v. 37-39).

*A poruncit să stea carul, s-au pogorât amândoi în apă, și
Filip a botezat pe famen.”*

*Când au ieșit din apă, Duhul Domnului a răpit pe Filip,
și famenul nu l-a mai văzut.”*

Duhul l-a dus la

Azot, care se afla la o depărtare de aproape 200 de mii de locuitori unde-l botezase pe fimen, ca să înceapă o nouă trezire. Acesta-i adevărul! Oh, Doamne!

Și eu vă spun: Acel Dumnezeu care a lucrat în zilele acelea, este Același și astăzi!

Mă gândesc acum la Pavel și la noaptea aceea în care corabia care-l ducea la Roma, era pe punctul să fie strivită între stânci. Orice speranță de supraviețuire era spulberată. Dar stând acolo jos, în galeră, eu cred că Pavel se ruga, și îngerul Domnului a venit la el și i-a zis:

Fapte 27.24: *„Nu te teme, Pavele; tu trebuie să stai înaintea Cezarului; și iată că Dumnezeu ți-a dăruit pe toți cei ce merg cu tine.”*

Da, eu pot să-l văd pe Pavel alergând plin de bucurie pe puntea corăbiei, strigând și laudându-L pe Domnul! „Aleluia! Oamenilor, ascultați-mă o clipă! Stați liniștiți și ascultați-mă!”

Unii și-au zis probabil: „O, omul acesta este un fanatic care și-a pierdut mințile!” Și toți doctorii în teologie au venit să vadă ce s-a întâmplat cu el.

Pavel a spus:
„Liniștiți-vă! Liniștiți-vă!”

Dar ei își ziceau:
„Sărmanul om a înnebunit”. El s-a rugat și a postit până când a înnebunit.

Pavel însă, a spus:

„Un înger al lui Dumnezeu, al căruia sunt eu, și căruia Îi slujesc, mi s-a arătat azi noapte.”

Și mi-a zis: „Nu te teme, Pavele; tu trebuie să stai înaintea Cezarului; și iată că Dumnezeu ți-a dat pe toți cei ce merg cu corabia împreună cu tine.

Acum, vă sfătuiesc să fiți cu voie bună: pentru că nici unul din voi nu va pieri: și nu va fi nici o altă pierdere decât a corăbiei.” (v. 23,24,22).

„Da, corabia va naufragia pe o insulă, pentru că așa am văzut într-o vedenie și eu cred că totul se va întâmpla întocmai cum mi-a arătat El.”

Și noi știm că totul s-a împlinit întocmai – cuvânt cu cuvânt. Acesta-i adevărul.

Eu vreau ca voi să observați ceva mic, astfel încât să puteți privi pe partea cealaltă o vedere a acestor lucruri.

Priviți:

„Deoarece corăbierii căutau să fugă din corabie, și slobozeau luntrea în mare,

Pavel a

zis sutaşului și ostaşilor:

„Dacă oamenii aceștia nu vor rămâne în corabie, nu puteți fi scăpați”. (30-31).

(Fratele Branham bate

o dată în amvon.). Voi trebuie să faceți conform lui „Așa vorbește Domnul!”.

Domnul a dat o viziune, dar pentru ca ea să se împlinească, trebuie să se facă așa cum a arătat El!

Dumnezeu ne prezintă

aici modelul Bisericii Duhului Sfânt, frate, ca să știți cum să folosiți aceste lucruri afară, în haos.

Poate voi aveți

pentagoane și toți ce vreți: poate ordinați biserici și lucrători, faceți școli teologice în care-i educați pe oameni, etc., dar aceste lucruri minunate nu se vor putea face niciodată până când nu vă veți întoarce la calea adevărată a lui Dumnezeu și nu veți primi Duhul Sfânt – atunci veți merge înainte, predicând Evanghelia însoțită de semne și minuni. Atunci aceste lucruri nu vor fi cu nimic mai prejos ca la început. Dar vedeți, Dumnezeu are programul Său și voi trebuie să vă întoarceți la el.

O, Dumnezeule,

ajută-ne în seara aceasta! Ajută-ne să credem acest lucru – aceasta este rugăciunea mea.

Fapte 4.12: *„Căci nu este sub cer nici un alt Nume dat*

oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.” – decât în Numele Domnului Isus!

Noi ne apropiem de sărbătorile de Crăciun, și vedem că toate lucrurile sunt împodobite cu Moș Crăciun în locul lui Isus. Numele lui Hristos nici măcar nu mai este pomenit de Crăciun. Oamenii nici nu-și mai amintesc de nașterea Lui, pentru că Moș Crăciun i-a luat locul. În loc să se bucure în Duhul lui Dumnezeu, ei merg afară, chefuiesc și se îmbată. Vedeți? Aici este deosebirea.

Adevărul este că eu nu-i pot opri să facă aceasta și nici voi! Și aceasta pentru că Cuvântul lui Dumnezeu spune că așa va fi:

„Căci oamenii vor fi iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu.” (2 Timotei 3.4).

Cum puteți schimba aceasta?

„Având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-l puterea...” (v. 5).
Ei toți merg la biserică. Da, domnilor.

„Având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.”

Eu sunt atât de fericit în seara aceasta, prieteni creștini, pentru că pot să fiu împreună cu voi. Sunt fericit pentru că am putut să vă spun tot ce-am avut pe inimă. Și toată inima mea este ascunsă în acest Mesaj.

Aceasta s-a întâmplat chiar aici în Jeffersonville, Indiana, cu mulți ani în urmă, când Dumnezeu mi-a

dat botezul Duhului Sfânt, când eu am crezut în Fiul Lui, Isus Hristos, și L-am acceptat ca Salvatorul meu personal, într-un șopru vechi și micuț. În noaptea aceea El a venit peste mine și locul unde mă aflam a fost luminat de o Lumină puternică. M-am speriat atât de tare încât nici n-am mai putut să mă mișc. Lumina aceea a format o cruce și Cineva care se afla pe ea îmi vorbea. Din noaptea aceea, nădejdea mea nu a mai fost zidită pe nimic altceva decât pe Cuvântul lui Dumnezeu, pe neprihănirea primită în Isus Hristos. Aceasta este ceea ce cred din toată inima mea. Indiferent de ce va veni, indiferent de ce mi se poate întâmpla, nădejdea mea este ancorată în El.

Și în seara aceasta,
sunt fericit pentru că mă aflu printre oameni care cred același lucru ca și mine și care L-au primit pe Același Domn - Isus Hristos.

De ani, prin multe
încerci, trudă și capcane,

Eu deja am venit.

Toate acestea m-au
îmbătrânit, m-au frânt și m-au lovit.

Dar haru-i Acela care
m-a adus

cu siguranță
pân-aici.

Și harul e-acela ce
mă va duce-nainte.

Și când vom fi acolo,
de zeci de mii de ani

Strălucind cu putere
ca soarele,

Nu vom mai avea doar
puține zile

Să-I cântăm laudă lui
Dumnezeu,

Ci-I vom cânta o
veșnicie.

Când Daniel a avut o
vedenie referitoare la timpul sfârșitului, Domnul i-a spus:

*„Mulți vor fi curățiți, albiți și lămurii; cei răi vor face răul, și
nici unul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege.”*
(Daniel 12.10).

Cei care-L cunosc pe
Dumnezeu vor face fapte mari în zilele din urmă. Știți ce sunt aceste fapte la
care de refera Daniel? Fapte de credință, adică vor face semne și minuni. „Dar
cei răi vor
continua să facă răul.”

„Ei vor alerga

Încoace și încolo și „cunoștința va crește.

Tu, însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte, și pecetluiește cartea, până la vremea sfârșitului.” (v.3-4).

„...tu, du-te, până va veni sfârșitul; tu te vei odihni, și te vei scula iarăși odată în partea ta de moștenire, la sfârșitul zilelor.” (v. 13).

„Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului, și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci.” (v. 3).

Pe mine m-au rupt în bucăți 40 de ani, iar pe alții, poate 80 de ani, dar ați privit vreodată steaua dimineții când răsare dimineața? V-ați trezit vreodată devreme ca s-o priviți cum strălucește și se veselește acolo sus pe bolta cerească? Ea este la fel de frumoasă și de luminoasă ca în ziua când a fost creată și așezată pe orbita ei de Dumnezeu. Timpul nu a făcut-o să piardă nimic din strălucirea ei. Da, ea este la fel de strălucitoare deși este acolo sus de mii de ani.

Și Biblia spune că: „Cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci.” (Daniel 12.3).

Aleluia! Deci frate, este un lucru bun să fii predicator, nu-i așa? (Amin). Da, așa este. Este un lucru bun să fii creștin.

Poate că vremurile

vor fi grele, căci Dumnezeu nu a promis că ne va duce în cer pe un pat de flori, dar ne-a făgăduit suficient har ca să putem trece prin fiecare încercare. Acesta-i adevărul. Da, într-adevăr, harul Lui ne este de ajuns. El nu ne-a făgăduit că vom merge pe flori, nici că drumul spre cer este ușor, ci ne-a făgăduit har ca să biruim fiecare încercare. Când crucea devine grea, El a făgăduit că va fi cu noi. Da, domnilor!

Va veni însă ziua
aceea glorioasă în care Îl vom întâlni
în pace pe Dumnezeu, și când totul se va sfârși. Domnul să vă ajute pe fiecare
din voi ca să primiți acest lucru.

Dacă în seara
aceasta, este printre noi vreun necredincios, îndemnul meu pentru el este: să
creadă în Domnul Isus Hristos, pentru că dacă el va face aceasta, Dumnezeu îl
va pecetlui cu Duhul Său pentru ziua răscumpărării.

Dacă voi auziți
bătaia Lui la ușa inimii voastre și refuzați să-L primiți, veți fi un bărbat
nenorocit și o femeie nenorocită până în ziua când veți spune: „Da, Doamne
Isuse!”

Facă Domnul ca tu să
treci prin această săptămână în care se sărbătorește Crăciunul, și când toți se
veselesc și cântă în cinstea lui Moș Crăciun, asemenea lui Simeon din vechime,
care a pășit în Templu și L-a luat în brațele lui slăbănogite de vreme pe
Salvatorul spunând: *„Acum, sobozește în
pace pe robul Tău, Stăpâne, după Cuvântul Tău,*

Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta.” (Luca 2.28-30).

Fie ca voi să faceți

la fel ca el la acest Crăciun, prin credință. Voi să nu îmbrățișați un Moș Crăciun și nici să nu schimbați cadouri, ci să-L invitați și să-L îmbrățișați în inima voastră pe același Domn Isus, pe care Simeon l-a ținut în brațele lui cu mulți ani în urmă. Atunci El vă va binecuvânta și vă va da viața veșnică, ca să nu muriți niciodată, deoarece voi aveți în voi Viața lui Dumnezeu.

Noi să nu ne încurcăm

cu cuvinte grecești. Aceasta o fac cei care se ocupă de filozofia greacă, dar noi nu facem așa ceva aici, ci Îl vestim pe Isus Hristos. Noi nu venim aici cu cuvinte pompoase și nu cunoaștem nimic altceva decât puterea învierii lui Hristos.

Eu nu cunosc limba

greacă, ci doar câteva cuvinte care mă ajută să înțeleg mai bine – eu le am traduse și din greacă și din ebraică. Astfel, când cineva vine să se certe cu mine, eu știu cum să-i potolesc folosindu-mă de aceste cuvinte.

Și eu am putut să văd

că același cuvânt care vorbește despre Viața lui Dumnezeu, vorbește și despre Viața pe care v-o dă El. Deci, Viața lui Dumnezeu și viața veșnică se pronunță printr-un singur și același cuvânt: „Zoe”. „Zoe = viață.”

Așa că: *„Toți cei care vor veni la Mine, Eu le voi da*

Zoe, adică propria Mea viață; Eu le voi da propria Mea viață și ei nu vor pieri niciodată. Și Eu îi voi învia în ziua de apoi.”

Cu alte cuvinte:

„Toți cei care vor veni la Mine, vor fi ascunși (înveliți) în Mine. Amin. Prin aceasta, ei vor deveni o parte din Mine, și prin urmare nu mai pot muri. Așa cum Eu nu pot să mor pentru că sunt nemuritor, tot așa ei, sufletul lor, este nemuritor și nu poate muri. Și Eu îi voi învia în ziua de apoi.”

Oh, Doamne!

Aceasta ne face ca atunci când trecem prin încercări, să spunem: „În mine locuiește Duhul lui Dumnezeu. Nu există nimic mai de preț în lumea aceasta decât El! Eu nu sunt al meu, ci sunt a Lui, de aceea eu nu mai alerg după lucrurile lumii, ci Îl caut pe El și nădejdea mea se odihnește în El. Eu știu că într-o zi Îl voi vedea – acesta este singurul lucru după care am tânjit. Și viața mea a avut un singur țel: să-i aduc pe oameni la El.”

Când voi faceți aceasta, toate cătușele cad și voi puteți merge înainte.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Nădejdea mea este că voi credeți în El din toată inima.

Să ne rugăm:

Tată ceresc, în seara aceasta îți mulțumim pentru sângele Fiului Tău neprihănit, Domnul Isus. Eu îți mulțumesc în seara aceasta pentru Duhul Sfânt și pentru cercetarea pe care ne-a făcut-o în locul acesta. Cuvântul Tău este neschimbător și noi știm că același Duh care L-a înviat pe Isus din cei morți, este prezent în mijlocul nostru.

Dumnezeule, fie ca copiii Tăi din locul acesta, care nu Te cunosc încă, să Te accepte în seara aceasta și să creadă în Domnul Isus Hristos ca să primească Viața veșnică. Îngăduie Tu aceasta. Fă ca ei să creadă și să primească Viața veșnică chiar acum.

Vindecă-i pe cei
bolnavi și eliberează-i pe cei împovărați.

Adu-Ți aminte Doamne,
de casele lipsite. O, Dumnezeule, privește spre bărbații și femeile care au
stat astăzi în jurul aceluși sicriu, poate mulți dintre ei nemântuiți încă.
Poată că ei au auzit deja Evanghelia predicată de sute de ori, de aceea, Te rog
Tată, să faci ca ei să primească o viziune în seara aceasta, ca să-și dea seama
că fiecare dintre noi suntem muritori și că nici unul dintre noi nu știm când
vom fi chemați de Dumnezeu ca să dăm socoteală pentru ceea ce am făcut cu Isus
Hristos. Atunci cazul va fi clasat și omul acela nu va mai putea face nimic.
Noi ne judecăm singuri prin faptul că nu vrem să-L primim pe El.

Oh, Tată, cercetează
inima mea în seara aceasta, Doamne.

David a spus:

„Cearcă-mă Dumnezeule și cunoaște-mi inima!

Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile!

*Vezi dacă sunt pe o cale rea, și du-mă pe calea
veșniciei!”*
(Psalmul 139.23-24).

Dar nu numai David,
ci și eu spun aceasta. Dacă vezi ceva rău în mine, dă-l afară! O, Dumnezeule,
nu îngădui ca aceasta să stăpânească în mine, pentru că nu vreau aceasta, Tată.
Îndepărtează-l Tu.

Și Te rog aceasta nu
numai pentru mine, ci pentru toți cei care au ascultat predica din seara
aceasta. Te rog, dacă este vreun păcat sau vreo răutate în oamenii prezenți în
locul acesta, eliberează-i Tu. Nu îngădui ca aceste lucruri să fie asupra lor,
ci ține-le departe de ei. Dă-le har să iasă biruitori în fiecare încercare.
Îngăduie aceasta, Doamne. Fă ca sămânța Ta să prindă rădăcină în inima lor și
să crească spre Viață veșnică. Noi cerem toate aceste binecuvântări în Numele
lui Isus Hristos. Amin.

Ah, eu vreau să-L
văd,

Eu vreau să-L privesc
în față,

Acolo să-l când în
veci pentru harul Său salvator,

Pe străzile gloriei
să-mi înalț glasul,

Când toate grijile
vor fi trecute

Și în sfârșit Acasă
veșnic ne vom bucura.

Călătorind pe acest
pământ

Eu merg cântând pe
cale.

Îndreptând sufletele
spre Calvar,

La izvorul de Sânge.

Oh, multe săgeți îmi
străpung sufletul,

De dinafară și
dinăuntru,

Dar Domnul meu mă
conduce-nainte,

Și cu El, eu trebuie
să înving.

Oh, vreau să-L văd,
să-L privesc în față,

Acolo să-l cânt pe
veci pentru harul Său salvator,

Pe străzile gloriei
să-mi înalț glasul,

Când toate grijile
vor fi trecute

Și în sfârșit Acasă,
veșnic ne vom bucura.

Oh, eu vreau să vină
acea zi. Eu Îi voi cânta atunci când voi trece Râul pe partea cealaltă. Nu pe
partea aceasta, ci dincolo. Și știți ce cântare am să-l cânt?

Nu există nimic între
sufletul meu și Salvatorul,

Nimic din visul
deșart al acestei lumi,

Eu am renunțat la
toată plăcerea păcătoasă

Isus este al meu - nu
există nimic între noi. (Oh, Doamne!)

...Între sufletul meu
și Salvatorul,

Nimic din visul
deșart al acestei lumi,

Eu am renunțat la
toată plăcerea păcătoasă

Isus este al meu - nu
există nimic între noi.

Câți dintre voi pot
să cânte în seara aceasta, această cântare? Aș vrea să vă văd mâinile ridicate.

Nimic între sufletul
meu și Salvatorul,

Nimic din visul
deșart al acestei lumi,

Eu am renunțat la
toată plăcerea păcătoasă

Isus este al meu - nu
există nimic între noi.

Nu vă face aceasta să
vă simțiți bine?

*„Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viață
veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.” (Ioan
5.24).*

Și noi stăm în seara
aceasta cu mâinile ridicate și cântăm: „Eu am renunțat la plăcerea păcătoasă”,
„Isus este al meu, nu există nimic între noi”.

Nimic - serviciul
meu, prietenii mei, iubiții mei, poporul meu, soția mea, copiii mei, nimic
dintre toate acestea nu pot sta între sufletul meu și Salvatorul!

„Isus este al meu,

Nu există nimic între
noi.”

Toate celelalte
lucruri sunt pe locul doi.

Nu este aceasta
minunat?

Voi veți știți aceasta
într-una din aceste dimineți când veți trece râul pe partea cealaltă și veți
auzi pe cineva cântând:

„Har minunat, ce
dulce-i glasul!”

Da, voi veți ajunge
acolo, transformați într-un bărbat sau femeie tânără, unde vă veți întâlni cu
cei dragi ai voștri. Atunci veți înțelege. Atunci veți da mâna cu cei dragi și

veți spune: „Oh, mamă, mă bucur atât de mult că pot să te văd din nou! Uite-l și pe fratele John! Vine și fratele Joe! O, ce mult ne vom bucura atunci!”

Și departe, undeva
dincolo de deal, veți auzi pe cineva cântând:

„Har minunat, ce
dulce-i sunetul,

care a salvat un
păcătos ca mine.”

Alergați atunci în
vârful dealului și veți vedea coliba aceea mică unde fratele Branham va sta
cântând: „Har minunat...”

Voi veți spune
atunci: „Slavă lui Dumnezeu! El a ajuns acasă! Iată-l acolo cântând: „Har
minunat...” Oh, Doamne!

Har minunat, o, ce
dulce-i sunetul

Care a salvat un
păcătos ca mine!

Eu odată am fost
pierdut,

Dar am fost găsit.

Am fost orb, dar acum
eu....

.....
.....

Noi am primit
salvarea prin har. Cu mulți ani în urmă, încă înainte de a fi făcută lumea
Dumnezeu a spus ființelor îngerești: „Eu voi avea un bărbat numit William
Marrion Branham care va predica Evanghelia!”

Acesta este harul, ce
mi-a învățat inima să se teamă

Acesta este harul
care mi-a ușurat temerile

Ce scump a fost harul
acesta

În ceasul dintâi când
am crezut.

Oh, cum Îl iubesc eu
pe Isus,

Oh, cum Îl iubesc eu
pe Isus,

Oh, cum Îl iubesc eu
pe Isus,

Deoarece El m-a iubit
întâi.

Eu nicicând nu-L voi
părăsi,

Eu nicicând nu-L voi
părăsi,

Eu nicicând nu-L voi
părăsi,

Deoarece El m-a iubit
întâi.

Eu am un Tată
dincolo,

Eu am un Tată
dincolo,

Eu am un Tată

dincolo,

Pe țărmul celălalt.

Oh, într-o zi
strălucită voi merge

Și-L voi întâlni,

Într-o zi strălucită

Voi merge și-L voi
întâlni,

Pe țărmul celălalt.

Oh, nu va fi aceea o
întâlnire fericită?

/: Nu va fi aceea o
întâlnire fericită?:/

Pe țărmul celălalt?

Păi, ziua aceea
strălucită poate fi mâine

/: Ziua aceea
strălucită poate fi mâine. :/

Pe țărmul celălalt.

Nu va fi minunat
atunci? (Amin!)

Îmi place Tatăl:

Tatăl meu este bogat,
cu case și pământuri,

El ține bogăția lumii
în mâna Lui!

De rubine și
diamante, de argint și de aur

Visteriile Lui sunt
pline;

El are bogății
nepuse.

Eu sunt un copil al
Împăratului.

Un copil al
Împăratului,

Prin Isus Salvatorul
meu,

Eu sunt un copil al
Împăratului.

Un cort sau o colibă
de am aici, ce-mi pasă?

Ei zidesc un palat
pentru mine, Dincolo!

Deși departe de casă,
eu totuși pot cânta:

Oh, glorie lui Isus,
eu sunt fiul Împăratului!

Eu sunt un copil al
Împăratului!

Eu sunt un copil al
Împăratului!

Prin Isus Salvatorul

meu,

Eu sunt un copil al
Împăratului.

Tată ceresc, inimile
noastre sunt adânc mișcate de aceste imnuri vechi, care au fost scrise prin
inspirația Duhului Sfânt cu mulți ani în urmă de către frații noștri, care
astăzi au ajuns Acolo.

Noi le iubim pentru
că ele ne dau multă mângâiere în aceste timpuri de necaz. Tată, îngăduie ca în
seara aceasta să ne fie luate toate păcatele. Acum, când intrăm în timpul
serbărilor de Crăciun, ia-ne Doamne, păcatele și bolile și pune-le la o parte.
Dumnezeule, binecuvântează-i în seara aceasta pe toți cei săraci, oriunde s-ar
afla ei, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Poate sunt printre
noi oameni care doresc să vină la altar, sau care doresc să li se facă unguent
pentru că sunt bolnavi. Voi puteți veni în timp ce vom intona din nou cântarea:
„Eu sunt un copil al Împăratului!”

Vedeți?

Dacă voi stați de partea aceasta... -

Amin -